

§ 53, vel vidende at ministeren ikke er forpligtet til at svare.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, men jeg kan ikke føje så meget nyt til. Vi giver jo gerne gode, fyldestgørende svar til Folketinget, i salen, i udvalgene, til samråd m.v. Sådan er det. Det rigtig gode svar på alle de spørgsmål, der kunne stilles, giver vi jo altså på det tidspunkt, hvor vores egne interne processer er på plads, og hvor vi har vores færdige, gennemarbejdede bud på, hvordan lovgivningen skal være. Det var det, jeg sigtede til, da jeg før udtalte mig om processer og hver ting til sin tid. Sådan må det nødvendigvis være.

Kl. 18.45

Vi sidder for tiden, desværre lidt færre, end man kunne have ønsket sig, men lad nu det være, og udfylder den aftale, vi har indgået før sommerferien, inspireret af den offentlige debat, der har været, og er ved at indhøste en masse faktuel viden, der kan samles op forskellige steder. Det udkrystalliserer sig jo til noget, der bliver konkret, og det konkrete er de lovforslag, vi fremsætter i en samlet buket til januar.

Det rokker selvfølgelig ikke ved, at regeringen til enhver tid skal kunne redegøre for, hvad der er sigtet, og hvilke virkemidler der er i den aftale, vi har indgået, og det føler jeg mig også fuldstændig tryk ved at et hvilket som helst regeringsmedlem kan.

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører i anden omgang.

Margrethe Vestager (RV):

Når de historiske overvejelser, som jeg ikke vil gå dybere ind i, for jeg synes, at hr. Ole Stavad på udmærket vis har redegjort for dem, kan have en interesse, er det jo, fordi det, vi har oplevet i dag, er et forsøg på at sige, at der ingen substantiel uenighed er; det er kun noget møde-etikette, der er kommet imellem os. Hvis regeringen anerkendte, at der faktisk er egentlig reel politisk uenighed på en række punkter, så kunne det være, at vi også ville forstå invitationen reelt.

Jeg forstår udmærket, at Dansk Folkeparti holder godt fast i aftalen og også polerer på overfladen, så den bliver ved med at være helt glat og uangribelig og uden at komme i nærhe-

den af for nogen, der måtte være interesseret. Og jeg modtager selvfølgelig også tilrettevisningen fra ministeren og hr. Thulesen Dahl, hvad angår min ungdommelige naivitet i forhold til statsministerens invitation.

Nu er det efter min opfattelse en ret særlig reform, vi gennemfører. Den har ikke sin lige i et 30-årigt perspektiv. Den har et format, og den indeholder mange, mange delreformer; reformer, som, hvis de blev gennemført hver for sig, nok ville kunne trække forespørgsler, samråd, høringer og deputationer og alt mulig andet med sig.

Det Radikale Venstre har anmeldt en meget specifik interesse for at gennemføre en selvejerreform, nu hvor der blev et historisk hul til det; en reform af det selveje, som en række af vores uddannelsesinstitutioner har, og som en række af vores uddannelsesinstitutioner skal have.

Derfor misforstod vi statsministeren. Vi troede, at vi ville blive inviteret til drøftelser af en selvejerreform i den udmøntning eller udfoldning af aftalen, som vi troede der var interesse for, men vi forstår nu, at der ingen interesse er for det. Invitationen skulle forstås som en anledning til at skrive den gældende aftale under eller til at forholde sig i ro, indtil regeringen kunne fremlægge færdige lovforslag. Men sådan havde vi nu forstået processen.

Jeg synes, det er dybt utilfredsstillende i forhold til det samarbejde, som vi plejer at have, at vi på den måde skal opfatte aftalen som fuldstændig glat og uden invitation, uden antydning af vilje til at udfolde, hvad aftalen går ud på, før lovforslagene ligger efter høringsprocessen. Vi har anmeldt meget klare interesser, vi har oplevet en total afvisning. Det er bare, så det er helt klart.

Men jeg modtager selvfølgelig tilrettevisningen i forhold til, hvad der er den parlamentariske metode for aftaler af den her type, og i forhold til de helt naturlige og selvfølgelig forligsrettigheder, som Dansk Folkeparti har. Det var bare ikke sådan, det lød undervejs, og det var ikke det perspektiv, som vi i andre sammenhænge havde fået stillet i udsigt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det vil jo bare være sin sag! Alle kan registrere, at der bliver lavet en aftale, hvor der vil blive givet og taget, hvor man prøver at finde en balance i tingene, hvor man indgår nogle kompromiser, og så laves der en aftale. Skal andre så kunne